

„Свищовъ, 2 Мартъ 1881 год.

До Министерския Съвѣтъ.

Свищовското население проси Министерский Съвѣтъ да прѣдаде чрѣзъ възлюблений ни Господаръ Рускому Царствующему дому съболѣзнованието на неутѣшима скърбъ за смъртта на незабвенния Царь-Освободитель, който е станалъ жертва на злодѣйско покушение и въ този печаленъ случай моли се Богу за упокоение блажената му душа.

Кметъ Т. Икономовъ“.

„Дрѣново, 2 мартъ 1881 год.

До Н. В. Българский Князь Александъръ I.

Жалостната вѣстъ за погубването на Негово Императорско Величество Царя-Освободителя, като молния се разпрѣсна между населението. Народа въ трауръ съ голѣмо прискърбие отслужи молебень за упокоение душата усопшаго Императора Александра II

Общинското управление“.

„Търново, 2 мартъ 1881 год.

До Н. В. Българский Князь Александъръ I.

Печалното извѣстие за светотатственото убийство на Негово Императорско Величество Царя-Освободителя, като гръмъ порази населението на г. Търново, което се притече въ Съборната църква, дѣто духовенството въ присѣтствието на всички мѣстни власти отслужи панахида по поводъ на това жалостно събитие. Упълномощенъ отъ цѣлото население, най-покорно моля Ваше Височество да съобщите на Августейшата фамилия дълбоката му скърбъ.

Кметъ Джоржо Момчевъ“.